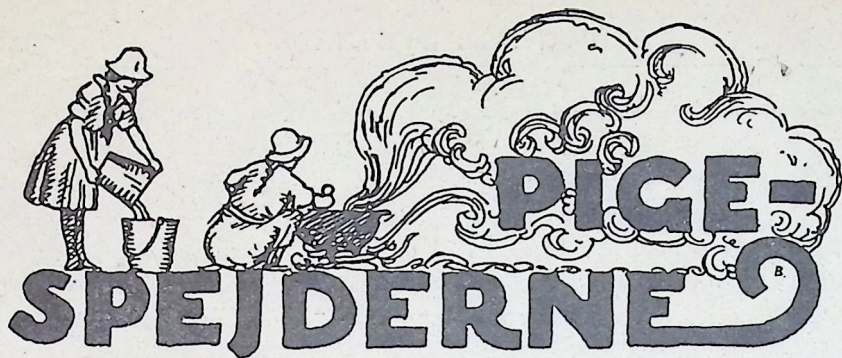

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF INGE BOYE-PETERSEN, FREDERICIA.

Nr. 1

15. Januar 1921

4. Aarg.

Enhver Pigespejder skal abonnere paa „Pigespejderne“.

Bladet udkommer en Gang om Maaneden.

Til Forældre og Førere.

Fra 1. Januar 1921 er der sket den Forandring indenfor Ledelsen af Pigespejderne, at Pigespejderkorpset nu staar som et fuldtud selvstændigt Korps uden nogen forretningsmæssig Tilknytning til Drengespejderkorpset. Hidtil har de to Korps jo som bekendt staaet under et fælles Korpsraad, men nu har Pigespejderkorpset faaet sit eget Korpsraad, som i nærmeste Fremtid vil overtage Ansvaret og den øverste Myndighed i Korpset.

Det Skridt, som her er foretaget fra Pigespejdernes Side, er blevet fremtvunget derved, at det før i Tiden for begge Korps fælles Korpsraad efter Beslutning paa et Korpsraadmøde d. 30. Oktober fik en anden Sammensætning end hidtil. Korpsraadmødet d. 30. Oktober var sammenkaldt efter Ønske af Drengespejdernes Bestyrelse, og Dagsordenen var dikteret af samme Bestyrelse. I Følge Dagsordenen

behandlede og vedtoges de nye Regler for Sammensætningen af Korpsraadet. I Følge disse Regler vilde Drengespejderkorpset i Korpsraadet faa en saadan Majoritet, at Pigespejderkorpset og dets Arbejde praktisk set kom aldeles i Drengespejderkorpsets Haand. Dette kunde vor Bestyrelse ikke gaa med til. Bestyrelsen foresatte sig at danne et fast og lovmæssigt Grundlag for hele Pigespejderbevægelsen og saa gøre Pigespejderkorpset uafhængigt af Drengespejderkorpset. Med megen Energi er der blevet arbejdet paa dette i den sidste Maaned og alt ligger nu klart og velordnet og vil komme frem i næste Blad. Der er al mulig Grund til, at vi Førere, som arbejder i Korpset, maa være vor Bestyrelse overmaade taknemmelig, fordi den har gjort dette Arbejde. Vi, der bruger al vor Fritid til Spejderarbejdet, vilde have været daarlig tjent med at alt, hvad vi gennem Anstrengelser har naaet i Korpset, maaske en Dag af udenforstaa-

ende og uforstaaende Mennesker var blevet kasseret som noget ubrugeligt

Baade Dreng- og Pigespejderbevægelsen hviler paa Spejderloven og Spejderløftet og derfor er den moralske Grund i begge Bevægelser ens, — men dermed er ogsaa Grænsen for Ensartethed naaet.

Pigespejderbevægelsen maa og skal drives paa en anden Maade end Drengespejderbevægelsen. Drengene skal opdrages til dygtige og brave Mænd og Pigerne til dygtige og gode Kvinder, og de to Maal for Opdragelse naaes ikke gennem samme Arbejdsmetode. Nu har Pigespejderkorpset faaet frie Hænder, og nu kan vi begynde at arbejde i de Retninger, hvor vort Arbejde maa ledes hen. Det hele kan ikke komme med ét Slag, men jeg har den bedste Tro til, at Pigespejderbevægelsen nu er ved at komme over sine „Børnesygdomme“, og at det hele nu vil faa en mere afklaret Tone.

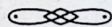
I de følgende Numre af Bladet skal der blive gjort Rede for de Love og Vedtægter, som vil blive de gældende for det danske Pigespejderkorps.

Og lad mig saa til sidst paa det bestemteste fastslaa, at Pigespejderkorpset har foretaget det ovenfor omtalte Skridt udelukkende som et nødvendigt Skridt for Korpsets hele Udvikling. Vi føler os i Gæld til mange af de dygtige Førere indenfor Drengespejdernes Rækker, som i Tidernes Løb har næret Interesse for vort Arbejde og hjulpet os med mangt og meget, og vi ønsker intet hellere, end at det bedste Forhold stadig maa herske imellem de to Korps — baade i den øverste Ledelse og i de enkelte Troppe. Ligeledes ønsker vi at komme til at staa i et for alle Spejdere værdigt og godt

Kammeratskabsforhold til K. F. U. M. og K. F. U. K. Korpsene.

Vore store og alvorlige Maal for dansk Ungdoms Opdragelse maa og skal føre os sammen, selv om vore Arbejdsmetoder er forskellige.

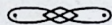
Johanne Marie Petersen,
Spejderchef.

Annoncekonkurrencen.

Indleveringsfristen er udsat til den 31. Januar 1921. Der er altsaa endnu Haab om en Præmie. Konkurrencen er ogsaa Enkeltmandskonkurrence; blot man er Abonnent paa Bladet kan man deltage; men i de fleste Tilfælde vil det naturligtvis være det mest fordelagtige, om Troppen eller Patruljen arbejder sammen.

Lejrkomedie.

„En Aften ved Lejrbaalet“.
Tragedie i et Akt.

PERSONER:

Lejrchefen.
En svensk Spejder.
En norsk Spejder.
1ste Divisionschef.
2den do.
3die do.
Lejrchefens Adjutant.
Tropførere og Assistenten.

Scenen: En Græsmark. Bælgmørk Nat.

1. Scene.

Adjudanten: „Melder, at alle sover og alt er roligt“.

En jysk Tropsfører: „Har hun husket at tøjre Kakkellakkerne?“

Adj.: „Ja, Klokken er ni“.

Lejrchefen: „Udmærket! Hvem ønsker at udtale sig i Aften?“

Alle (i Munden paa hinanden): Jeg! Jeg! Maa jeg! Pjev første! Lad mig komme til!!!

(Vildt Haandgemæng).

Lejrchefen: „Een ad Gangen! Det maa gaa efter Tur! (Til Adjudenten): Bær Ligen væk!“

En Fører: „Jeg vil gerne tale lidt om Husflid. Det har altid været min Overbevisning — hm — æh — jeg har altid syntes — (Stemme fra Mørket: „Tænk, syn's De det — det syn's jeg ikke!“) Føreren fortsætter: Jeg har altid ment — og tænkt mig, at det var vor Pligt — hm — æh — vor Opgave — eller hvad jeg vilde sige — vort Maal at være, hvad skal jeg nu sige — hm — husflittige og — æh — —

Lejrchefen: Et Øjeblik — Stenograferne kan ikke følge med.

Føreren: I mit — hm — æh — Hold — i min — bæ — Trop, d.v.s. i den ene Patrulje har en af Spejderne — — hm — æh — gjort — æh — lavet — eller hvad skal jeg sige frembragt — et Korssting med en Urteffell og — —

Resten af Foredraget drukner i Hyl, Latter, Skraal og Sang fra Teltene.

Lejrchefen: Vi har vækket Bornene, bare de nu ikke er vrede paa os!

En Fører: Lad os lege „Mit Skib er ladet med“ til de er faldet i Søvn.

1. *Divisionschef*: Glimrende! Mit Skib er ladet med K.!

2. *do.*: Rødkaal! Dit Skib er ladet med H.!

3. *do.*: Gedebukke! Udmærket!

Lejrchefen: Brillant! Storartet!

Legen fortsættes med stigende Iver en halv Time.

Lejrchefen: Men — mine Damer! Tiden løber fra Jer! Videre.

Den svenske Spejder: Dette våra bra' moro!

En Tropsfører udtaler sig om Køkkenudstyr: Jeg mener, at naar Køkkenudstyret bare er godt, og vi alle har Lejrhuer med rød og hvid Kant om, er alt i Orden.

Hør! Hør!

Lejrchefen: Adjutant, skaf en Lomme-lygte, saa vi kan se, om Baalet brænder! — Hvordan stiller de Damer paa den anden Side af Baalet sig til Sagen?

Rrrrrr — Rrrrrr — Rrrrrrrrr!

Den svenske Spejder: Kan ni förstå?

Lejrchefen: Jeg er aldeles ligeglad, om de 9 kan forstaa, naar jeg bare kan. — løvrigt vil vi nu gaa over til den humoristiske Del af Underholdningen. Nu vil jeg — jeg selv — fremsige Terjé Vigen med forlorne Arme.

Den norske Spejder: Ha! Ha! jeg føler det, som sad jeg paa gamle Dovre nær Bræer og Jøkler.

Lejrchefen: Hent en Blæsebælg. — Giv mig et Rejsetæppe.

(Begynder): Oppe mod Nord — yderst ude — Den svenske overdøvende: Sven Dufvas Fader var Sergeant, en — —

Jyderne skriger: „Jyden han er stærk og seig“. —

Lejrchefen: Jeg takker for Bifaldet! — Ja, vi er jo alle Patrioter, men (citerer) jeg bærer Kronen — jeg er Kronen voksen.

Adj.: Nu er Baalet gaaet helt ud!

Lejrchefen: Saa sam'l Fosforurene.

Adj.: Det hjælper ikke noget, Kulden er over os.

Lejrchefen: Bræen er over os! Bræen er over os!

Den svenske: Det stunder mot Vinter!

Den norske: Ser i Nordlysene, Bror min?

Lejrchefen: En Spejder er som Søstre! Alle tier. Mørket ruger.

Forandring.

Redaktionens Adresse er
midlertidig: Korpsadj. Inge
Boye-Petersen, Fredericia.

Vær ordentlig —

Jeg kender en Trop, ja, jeg kender mange, og jeg kender mangen en Tropsfører for hvem Paragraf ni, og i alle Tilfælde den sidste Del af Paragraffen, er en overset og fuldstændig ligegyldig Sætning. — Vær sparsommelig og ordentlig. — Javel, naturligvis kender vi den. Er vi ikke ordentlige? Har vi ikke en Intendant, der fører det eleganteste Regnskab, man kan forlange, og fremlægger vi ikke hvert Nytaar Regnskabet for Tropsraadet? Fører vi ikke en upaaklagelig Journal over Troppens Arbejde? Naa, kom saa ikke her og tal om Orden til os! — Jo, naturligvis opfylder vi Paragraf ni i de Forhold, som ligger snublende nær og som kræver Orden og Paapasselighed for at Troppen overhovedet kan bestaa; de 75 % af Troppene gør i alle Tilfælde. Men betragter vi saa de mindre iøjnefaldende Forhold, hvordan stiller Sagen sig saa? Med Hensyn til Paaklædningen f. Eks.? — Jeg kender en Trop, hvis Stander blinker af Sølvplader og hvis goodturns er vidtberømt, og i den Trop floerrer Lejrhuere og „Bluser uden paa Nederdelen“, som intet andet Sted; og der findes en Patrulje, som tror at være blandt Landets første, og dog møder dens Medlemmer Gang paa Gang med opsmøgede Ærmer og Duelighedstegn syet paa med Knaphulssting; og et tredje Eksempel: jeg har truffet en Spejder, som hver Aften satte Klemmer i sin Hat for at bevare Bulerne, og dog geherede det hende ikke det allermindste at møde med lyserøde og giftgrønne Haarbaand. — Er det Orden? Er det Paapasselighed?

Jeg kunde blive ved med at nævne

Eksempler paa Spejdere, der majer sig ud med tærnede Sweaters, sribede Strømper, kulørte Haarbaand og jeg ved ikke hvad. — Er det da saa yndigt at ligne vandrende Fastelavnsris?

Er det da ikke gaaet op for Jer, at I, der har Lov til at bære Spejderuniform, besidder et Privilegium og at I skal vise jeres Forstaaelse af dette ved at sætte en Ære i at holde jeres Uniform saa tiltalende og ordentlig, som I bare kan, istedetfor at gøre Jer de hæderligste Anstrengelser for at faa den til at ligne en bedre Maskeradedragt?

Saadanne Smaating, som at man kun pudser sine Emblemer hver tredje Maaned og møder med sorte Haarband og uden Gallasløjfe, naar man forestiller at være i Galla, er al for ubetydelige til at man kan gaa nærmere ind derpaa. —

Og hvem er saa mest at dadle for dette, skal vi sige, uheldige Forhold? Spejderne, der sjusker med deres Paaklædning af Ligegyldighed og Barnagtighed og vel ogsaa tildels af Uvidenhed, eller vi Førere, der godt ser Manglerne og ærgres os over dem, men er for sløje til at sige noget. Vi har i Forvejen saa meget at gøre; det er noget, Patruljeførerne maa tage sig af, o. s. v. o. s. v. Vi har altid Masser af Undskyldninger. — Men vi har ikke Lov til at gaa og være sløje lige saa lidt paa dette Punkt, som paa noget som helst andet. For hver Gang vi tillader en Uregelmæssighed i den Retning, betyder det en Tilbagegang ikke alene for den paagældende Spejder, men for hele Troppen. Det er den Slags Ting, der i Tidens Løb kan sænke en Trops Niveau langt mere end man egentlig tænker. —

Det er forfærdelig opslidende og irriterende for en Fører at begynde hver Tur med en Revu over Troppens mangelfulde Paaklædning, det er sandt nok; men det skal til. Der er mange andre Punkter, hvor vor Ordentlighed kommer slemt til kort, men vor Ordentlighed eller rettere sagt manglende Ordentlighed i Paaklædning er et af de Punkter, hvor det træder stærkest frem. Og husk saa paa, at det netop er det Omraade, hvor Folk, som staar uden for Korpset og maaske ikke kender det allermindste til Spejdere og Spejderliv, kan danne sig en ganske bestemt Mening om Sagen og dømme uden at være i Besiddelse af Forkundskaber. F. Eks.: En Trop vender Søndag efter Middag hjem fra Tur og træder af paa Torvet. De tolv er forholdsvis ordentlige i Paaklædningen, de otte er skrækkelige. Haaret flyver vildt om Ørene paa dem, Vindjakken er knappet skævt, Tørklædet stikker op i Nakken og meget andet. Og Folk, der ser Troppen, lægger kun Mærke til de otte, forfærdes — og dømmer hele Troppen derefter. — De tænker ikke paa, at de otte Spejdere maaske er den sejrende Part fra Formiddagens Terrænleg, eller maaske Erobrere af en høj Kilometerknap, og hvor skulde de ogsaa kunne ane det? De ser kun nogle sjuskede Pige børn, over hvem der ikke er Spor spejder- eller sportsmæssigt.

Er det Orden? Er det Opfyldelse af Paragraf ni?

Ja, jeg spørger bare!

x.

Sangbogen.

Nu begynder det snart at hjælpe; der mangler blot 15—20 kvikke Spejdersange. Men det skulde vel ikke være saa svært for Jer at skaffe dem. — Det skal være *Korpssange*, saa de maa altsaa ikke hentyde til Lokalbegivenheder, og deres Indhold skal være af en saadan Art, at Sangene ikke er uden Interesse om nogle Aar. — Melodien skal være iørefaldende, uden at være en af Døgnmelodierne. — Hvis der er en Fædrelandssang eller en anden Sang, som I vil sætte Pris paa at faa med, modtager Bladets Redaktion enhver Henvendelse.

Spejder- eller ikke Spejder.

Komedie i 3 Akter.

A.: „Ja, vi lærte den i Gaar. Naa — saa gennemgik vi § 3“.

B.: „Ja, og det vilde Ellen Kastberg have haft svært godt af at være med til“.

A.: „Naa — naa, ikke ondsksfuld“.

K.: „Hør, hvad staar der egentlig i den § 3“?

A.: „Det er den 3die § i Spejderloven: „Vær ærlig og paalidelig“.

K.: „Ja, saa — det vidste jeg da for Resten godt. Min lille Søster er Spejder“.

B.: „Næ — hvor gammel er hun?“

K. (lidt affejende): „Hun er 13 Aar. Men hvad bestilte I saa mere ved Patruljemødet“?

A.: „Saa syede de store paa Ting til vores Basar, medens de 3 smaa redte Seng til II. Kl. Prøven. Saa signalerede vi allesammen paa Kommando i fem Min. og saa gennemgik vi 3 Tørklædeforbindinger og saa legede vi Kimsleg og saa sang vi tilsidst et Par rigtige Spejdersange“.

K.: „Naa, saa har I da faaet nogle bestilt“.

B.: „Det gør vi altid, naar Anneliset holder Møde“.

K.: „Hvor mange er I“?

A.: „Vi er tre Patruljer med en halv Snes Stykker i hver“.

B.: „Vi har det storartet sammen, det er bare en Skam, at vi ingen Fører har“.

A.: „Ja, det er en stor Skam. Der er saa mange, der gerne vil være med, men de maa ikke før vi faar en voksen Fører“.

K.: „Jeg kan ikke begribe, at I ikke kan finde en“.

A.: „Det kunde vi maaske ogsaa nok nu. Hvor er det kedeligt, at De aldrig har været Spejder, Frøken Küster, ellers vilde vi bede Dem om at blive Tropsfører“.

K.: „Naa, vilde I det — Ja — Ja — Jo — jeg ved ikke. — Nej, jeg kan altsaa ikke tie stille længere. Nu skal I høre — det med Søsteren passer slet ikke. Jeg har selv været Spejder fra jeg var 13 Aar og været Tropsfører til for et halvt Aar siden, men saa opgav jeg det“.

A.: „Hvor kunde De det?“

K.: „Det var for Eriks Skyld; han og hans Familie vilde saa nødig have, at jeg skulde være det“.

B.: „Det kan jeg ikke begribe; Folk er nu tit saa sære“.

K.: „Nej, egentlig begriber jeg det heller ikke, men I forstaar nok, at det betog mig Lysten en hel Del, naar han altid havde saa meget imod det“.

B.: „At De saa ikke hævdede Forlovelsen“.

K.: „Naa, naa, Bitten — vent du bare til du selv kommer i den Situation“.

A.: „Aa — men Frøken Kyster vil De ikke blive Tropsfører her. Vi skal have alt Arbejdet — bare De vil staa som Fører“.

K.: „Nej, for ser I, Arbejdet vil jeg

endelig gerne gøre, men det er selve Spejderbevægelsen, som Erik ikke kan lide“.

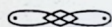
A.: „Hvad er det, han har imod den?“.

K.: „Først og fremmest, at Spejderne efter hans Mening ingen Nytte gør“.

A.: „Gid vi kunde omvende ham“.

K.: „Det er umuligt, I kan tro, jeg har forsøgt“.

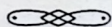
(Fortsættes).

Brevkasse.

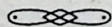
Spørgsmaal maa til Redaktionens Brug være forsynet med Afsenderens Navn og Adresse. Derfor kan Spørgeren godt i Bladet benytte et selvvalgt Mærke. Den Spejder fra Skive, der indsendte Spørgsmaal til December-Nummeret, maa opgive tydeligere Adresse.

Kontingent til Bladet.

Da Annoncekonkurrencen endnu ikke er afsluttet, kan der intet bestemt siges om Troppenes Kontingent for Bladet i 1921. Troppene indsender derfor det sædvanlige Kontingent (50 Øre pr. Spejder + Porto) for Januar Kvarthal inden 20. Januar. — Naar Annoncekonkurrencen er afsluttet, vil der i Bladet komme nærmere Meddelelse om, hvorvidt Kontingentet vil blive forhøjet eller ej.

Patruljenavne.

Trop	Patrulje	Patruljefører	Navn
II. Aarhus	IV	Esther Langberg	Panthern

Lejren 1920.

Mel.: Se, først tog vi til Liverpool
Krittevittevit bom bom.

I Kristiansminde var der Sjøv,
Krittevittevit bom bom,
naar bare at vi ku' faa Lov,
krittevittevit bom bom,
til lige op i „Brusen“ gaa,
krittevittevittevittevit bom bom,
ja, sikke Sager vi ku' faa,
krittevittevit bom bom.

Der fik vi Sodavander, ah! —
hvor mon de fik de Masser fra,
vi drak i Kassevis min Tro,
vi førte dem til vores Bo.

Vi boede i en Lade flot,
om Natten var der ikke godt;
en Ørentvist med Tænger paa
vil ind i vores Øren gaa.

En raaber højt: „Oh hjælp mig dog,
et Spøgelse, som er paa Rov,
vil ikke lade mig i Fred“,
„Saa put dig dog i Posen ned!“

Om Morgenens Havregrød vi faar
og glade til Parade gaar,
medmindre det da styrter ned,
saa løber vi af Sted, af Sted!

Vi laver selv den gode Mad,
og naar vi drikker Øl fra Fad,
vi gnasker Skonnerokkerne,
det fylder ud i Sokkerne.

Vi har Turneringer i Flæng,
at lappe Cykler, rede Seng,
at bygge Broer, svømme flot,
det hele gaar skam meget godt.

Om Aftnen har vi Lejrbaal,
saa hører man kun Skrig og Skraal,
vi synger dog saa godt vi kan,
vi synger om vort Fædreland.

Se, saadan rinder Dagen hen,
den næste li'saadan igen,
og Vejret, det var rigtig godt,
dog undertiden temmeligt vaadt.

Den svenske Chef i Lejren var,
og tit vi Lejligheden har,
at vise hende, hvad vi kan,
vi ærer jo vort Fædreland.

Vi mindes glade Lejeren,
og naar vi samles der igen,
vi mindes alt, hvad der er sket;
de sidste Ord var: „Vær beredt!“

En good-turn.

*Nedenstaaende Brudstykke af et Brev,
som en Spejder velvilligst har overladt
os, giver et udmærket Eksempel paa en
god og fornuftig good-turn.*

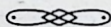
— — — Du spørger, om vi bestiller
noget her nede — ja, du kan tro, vi „la-
ver“ noget; vi har haft en mægtig fin
good-turn.

Tænk dig, det er fjerde Aar, vi nu
har haft den, og den strækker sig over
tre Dage. — Første Dag gaar vi rundt i
Byen med trykte Sedler, hvorpaa der staar:
„Spejderne vil i Morgen afhente hvad De
vil afse af Mad, Klæder, Brændsel el.
lign. til Fordeling i smaa Hjem“. — An-
den Dag henter vi saa ind, saa det kan
forslaa noget, det er ikke Smaating, vi
henter mange Trækvogne fulde, og det er
da ikke ualmindeligt, at vi i eet Distrikt
(større Gade el. 3—4 mindre) maa køre
til vores Hovedkvarter, for at læse af og
saa igen ud efter en ny Forsyning; du
kan tro, vi slider i det med Trækvognene,
men det er kun fornuftigt. Et Skibs-
værft her gav os Lov til at samle, hvad
vi vilde paa Pladsen (det ligger omtrent
2 Mils Vej fra Byen); den Holdfører var
nu saa fornuftig at gaa derud igen næste
Dag. Det er sandt, jeg har rent glemt at

fortælle dig, hvor ordentligt det hele gaar til; ser du, Byen bliver delt i 15 Distrikter og Spejderne i 15 Hold, i hvert Hold er der saa en Holdfører, som har Ansvaret for, at alt gaar rigtigt til; hun el. han (vi er nemlig sammen med Drengespejderne) skriver op, hvilke Huse Sederne bliver afleveret i og sørger saa for, at Spejderne bliver sendt op i de samme Huse næste Dag, for at afhente eventuelle Gaver. Den, der ikke udfyldte sit Hverv godt nok, blev der lovet Buksevand. Nu tror du maaske, at alt det, vi samler ind, bliver smidt i en stor Bunke i Salen? Ja, ganske vist gik det ikke saa ordentligt til det første Aar, men det er naturligvis blevet meget bedre, saa nu kunde man for den Sags Skyld godt ønske, at man stod paa Listen. Naar Trækvognene kommer ind, bliver Pakkerne baaret ind i Forhallen, hvor de bliver pakket ud, saa man kan se, om det er Fødemidler, Tøj eller Legetøj. En Spejder staar og giver Besked om, hvor de skal gaa hen med det. Vi har opstillet flere lange Borde, hvorpaa det bliver sorteret: Risengryn, Byggryn, Sago, Sukker, Mel, Te, Kaffe, Brød (Masser af Brød), Chokolade, Cacao, Tobak, Pølser, Kød, Flæsk, Sylte, Sæbe, Sværte, Buddingpulver, Kanel og hvad mere vi nu faar ind; hver Ting har sin Plads. Legetøjet har vi paa et Bord for sig og alt Tøjet bliver hængt op paa Knager. Torskene (vi havde nemlig 9) blev anbragt paa Stengulvet, og i et andet Hjørne laa alle Grøntsagerne. Endelig havde vi en god Bunke Brændsel og ca. en halv Snes Juletræer. —

Tredie Dag, Dagen før Juleaften, pakkede vi; det kan nok være, lige fra Kl. 9 om Formiddagen til 3—4 om Eftmd. Over 100 Familier fik hver en god Pakke, og vi sørgede godt for, at Legetøj og Børnetøj kom, hvor der var Børn, Tobakken, hvor der var en gammel Mand og Sæben, hvor der var flest snavsede Unger. Saa kom Uddelingen; en meget morsom Del af Festen; tænk dig at gaa ind i de mest fattige Hjem og ønske glædelig

Jul og aflevere en Ølkasses Indhold (vi pakker nemlig i Ølkasser). Hvilken Glæde at se Børnene betragte Legetøjet, og mange Steder er de glade ved at se, der er Tøj imellem; jeg kan ikke lade være at fortælle dig, at en lille Pige raabte, da hun saa, der var et Par Bukser: „Dem maa jeg faa paa, Mor?“ Mange Steder takker de gamle Koner os med Taarer i Øjnene. Ja, jeg kan næsten ikke blive færdig med at fortælle om den good-turn, vi er nu meget optaget i de Dage; nu vil jeg nøjes med at fortælle dig, hvordan vi sluttede den i Aar. Henimod Aften, da vi var færdige og havde ryddet op efter os, skulde vi saa bringe Ølkasserne tilbage til Bryghuset, hvor vi havde laant dem; vi marcherede i et stort Optog, to og to, gennem Byen, hver med 1½ Ølkasse i Haanden, og bagefter kom alle Trækvognene fuldt belæssede med Ølkasser; det kan nok være, det gik. Med fuld Sang svingede vi ind i Bryghusets Gaard. Som Tak fik vi hver en Sodavand, og efter at have sat den til Livs, raslede vi tilbage til Byen paa Trækvognene.

„Spejderne ved Champlain Søen“.

Spejderne ved Champlain Søen.
Albert Bayers Forlag.

Det er den bedste Spejderbog, jeg længe har læst. Den handler om to Dreng, Gordon og Harry, som drager paa Tur og oplever en Masse spændende Ting. — Bogen egner sig udmærket til at læse højt ved Patruljemøder, hvilket I vil se, naar I har læst følgende Brudstykke, som er taget fra et af Bogens Kapitler. Bogen er oversat fra Amerikansk.

... Nu blev Harry alvorlig bange. Det var sent paa Aftenen, Maanen var ikke til at lide paa, og det var næsten hele Tiden bælgmørkt. Men han kunde heller ikke lide at give op og krybe i Soveposen. Saa tog han ligegyldigt den tomme Rosinæske op. Ovenover ham steg Bjærgvæggen barsk og sort næsten lodret i Vej-

ret. Han maatte i hvert Tilfælde snart have noget at spise, for han var forfærdelig sulten.

„Kid“, sagde han højt, „hvor i Alverden er Du henne?“

Svaret kom lige paa Minutten. Ovre mod Vest — et Par Kilometer — maaske fire—fem—seks derfra, det var ikke til at afgøre, flimrede et Lysskær gennem Mørket.

Straks derefter voksede det, saa forsvandt det og kom saa igen, nu var det borte, der dannedes en hel Række lige-lange Lysglimt. Han saa sig tilbage for at se, om der mod Øst var noget Lys, der svarede, men Flammen viste sig hurtigere som for at sige: „Se her Du — jeg har noget at fortælle Dig — vent bare“. Han ventede og Flammen viste sig igen i en Brøkdel af et Sekund. Øjeblikkelig sprang han op. Saa forsvandt den og viste sig igen og forblev synlig et Par Sekunder, forsvandt saa igen og var derefter atter synlig i to korte Glimt. Han blev ved med at se efter med spændt Opmærksomhed. Nu blev der et længere Ophold i Glimtene. — Og paa Bunden af den lille Rosinæske, som Harry sad med, havde han med Blyet af en Riffel-patron skrevet Bogstaverne. L. E. J. R. — H. E. R. — F. Ø. L. G. — F. Ø. R. S. T. E. — V. E. J. — M. O. D. — S. Y. D. — O. B. S. E. R. V. E. R. — F. R. E. M. M. E. D. E. — S. P. E. J. D. E. R. — P. L. Y. N. D. R. E. T. — E. R. — I. — S. I. K. K. E. R. H. E. D. — K. I. D.

Glimtene blev ved. Han nedskrev ikke først Morsetegnene, nej, han læste Telegrammet uden Famlen og uden Betænkning og var færdig i god Tid.

„Godt, Kid“, sagde han og smilede, „det glæder mig at høre fra Dig“. Han følte sig naturligvis meget lettet og meget nysgerrig. Idet han tog sin Ransel og Riffel løb han op ad Vejen, indtil han naaede den første Vej, der gik mod Syd. Den fjerne Ild brændte nu stadigt, skønt ikke saa kraftigt som før, og han kunde

se, at den Vej, han var ved, maatte føre derhen imod. Han skjulte sin Ransel i Landevejsgrøften, tog sin Riffel og sneg sig langs Vejgrøften. Hans Tæer, som laa frit og bekvemt i de bløde Moccasiner, greb og holdt fast om de Grene, han traadte paa, saa han ingen Støj gjorde. Nu og da fortalte en sagte og pludselig Raslen, at han havde forstyrret et eller andet af Skovens Dyr, men med Undtagelse heraf gik han frem, uden at der hørtes en Lyd.

„Det er rigtigt!“ Maaske blev Maanen paavirket af hans overtalende Ord og følte, at saadan en Dreng, ude i saadant et Ærinde og kæmpende mod saa mange Besværligheder, havde fortjent al den Hjælp, man kunde give ham. I hvert Tilfælde sejlede den majestætisk frem og sendte et bredt Spejdersmil ned til Harry Arnold.

„Nu siger Du noget“, mumlede Harry. „Hold Stand og Du faar Broncemedailen — bare holde Stand.“

Han krøb op paa Vejen og ledte efter Fodspor, men fandt ingen friske. Han vidste sørgeligt lidt. En Spejder der var blevet udplyndret, og man ventede aabenbart, at Røverne eller Røveren var taget denne Vej. Det var alt, hvad han havde faaet at vide. Ingen havde passeret her forbi fornylig, det var sikkert. Han antog, at Signallørerne havde god Grund til at tro, at en eller anden var gaaet i denne Retning. Han mente, at han omtrent kunde naa hen til Ilden i Lobet af en Time. Det vilde altsaa tage lige saa lang Tid at gaa den modsatte Vej. Han vilde derfor skjule sig og observere Vejen en Time. Hvis han ikke saa nogen, vilde han simpelthen antage, at Røverne ikke var gaaet ad Landevejen.

Hvis han havde udført denne Plan, vilde han kort Tid efter have mødt de to Drengene, der var sendt ud for at lede efter ham. Men Harry Arnold var 2 km fra Vejen, da Drengene passerede, og det gik til paa følgende Maade:

Førend han gik op til Landevejen for at stille sig paa Vagt, fik han Øje paa en

Bro lidt længere henne, hvorunder der løb et Vandløb. Man kunde ad denne Aa sejle i Kano fra Albany Spejdernes Lejr. Efter hvad han vidste, var Morse-Telegrammet kommet fra Oakwood-Spejderne. For at faa en Slurk Vand gik han forsigtigt ned mod Bredden. Han lagde sig ned paa alle fire, saa paa Vandet, stak Haanden ned og rystede paa Hovedet. Nu stod han paa Skrænten med Hænderne hvilende paa Broen, der omtrent var i Højde med hans Skuldre. Derpaa hævdede han Hovedet og saa op og ned ad Vejen. Da der ikke var noget at bemærke, svang han sig lydløst op paa Brodækket. Hans Spring var lige saa elegant og behændigt som en Panters. Instinktmæssigt saa han sig tilbage for at se, om han havde efterladt sig Spor, thi det hører til Spejdernes A. B. C. ikke at robe sig, hvad han saa end har for. Der paa Kanten af Brodækket sad de vaade Aftryk af hans Hænder.

(Fortsættes).

Landet over.

I. Nørrejske Division.

I. Hjørring Trop.

12.—12.—20. Tropstur. Stillede Kl. 8¹/₂ ved Kinografen. Marsch til Bagterp Plantage. Terrainleg. Sporing hjem gennem Plantagen.

15.—12.—20. Førermøde. Lagde Plan om Julegood-turn, der dog senere maatte aflyses paa Grund af Tropsførerens Bortrejse.

I. Sæby Trop

er dannet den ³⁰/₁₀—20 med 24 Spejdere. Troppen vil i Vinter sy til en Bazar til Foraaret for at faa Penge i Kassen og først til Foraaret begynde paa rigtige Spejderøvelser.

7.—11.—20. Indsamling til polske Børn. 9.—11.—20. Klæder og 11 Kr. i Penge afsendt.

Patuljemøde hveranden Lørdag, hvor Spejderne bl. a. syer en Kaffedug.

Et Tropsraad er dannet med Fru Sagfører Bruun og Fru C. Brønnum, „Søvang“.

I. Brønderslev Trop.

21.—11.—20. Tur til Smalbygaards Plantage, Exercits og Morse, Signalering. 24.—11.—20. Troppen tager Duelighedstegn. Overhøring i forskellige Ting.

K. Friis,
Divisionschef.

II Nørrejske Division.

Ingen Rapport.

I. Vestjyske Division.

Ingen Rapport.

I. Midtjyske Division.

Ingen Rapport.

I. Sydjyske Division.

I. Varde Trop.

Ingen Rapport.

I. Horsens Trop.

3.—12. Førerskole.

5.—12. Tur. Terrainleg i Stensballe Skov.

17.—12. Førerskole.

19.—12. Julebaal ved Blokhuset. Julefest.

27.—12. Troppen inviteret til Spejderfest i Aarhus.

28.—12. Salg af Julestjernen i Aarhus. 2 Spejdere indmeldt.

I. Fredericia Trop.

5.—12. Tropstur. Terrainleg. Patruljekonkurrence.

14.—12. Troppemøde. Forberedelser til Troppens Jule-good-turn. Troppen har paataget sig at pynte Borde til en Julefest for 350 Mennesker (foranstaltet af Foreningen „Gamles Værn“).

19.—12. Tropstur. Samling af Grangrene. Troppemøde. Forarbejdning af Smaating til Bordpyntningen.

20.—12. Bordpyntning. 3 Spejdere assisterer ved Opvartningen.

22.—12. Troppen fordeler Plakater i Byen.

13.—12. Førermøde.

29.—12. Spejderchefen holder Foredrag om „Pigespejderne og deres Liv“. Souschefen og Koldingførerne overværer Foredraget.

Troppen har assisteret „Skandinaviske Kvinders Genrejsningsforbund“.

I. Esbjerg Trop.

22.—12. Jule-good-turn. Troppen pakker Julepakker til et Børnehjem.

23.—12. Troppen uddeler Julepakkerne. Troppen har assisteret „Skandinaviske Kvinders Genrejsningsforbund“.

I. Kolding Trop.

23.—12. Troppen samler Gran til „De gamles Hjem“.

29.—12. Førerne overværer i Fredericia Spejderchefens Foredrag.

I. Sønderborg Trop.

1.—12. Sangøvelse.

2.—12. og 3.—12. Generalprøve paa Danse o. l. til Bazaren.

4.—12. Bazar. Overordentlig vellykket. Indtægt 2000 Kr.

5.—12. Ordning efter Bazaren.

16.—12. Hovedkvarteret ordnes.

28.—12. Troppen ordner Hovedkvarter og pynter Juletræ til 20 Smaapiger.

29.—12. Julefest.

Troppen har assisteret ved Salg af Julestjernen. Troppen har faaet et nyt Hovedkvarter, 2 store Stuer og Køkken, elektrisk Lys og Kaminer. Troppen har modtaget Brænde, Tørv, Bøger og andre Gaver fra forskellige Firmaer.

I. Tønder Trop.

Ingen Rapport.

Johanne Marie Petersen,
Spejderchef.

Fyns Division.

Ingen Rapport.

Sjællands Division.

Ingen Rapport.

*Københavns Division.**I. By Trop.*

Ingen Rapport.

II. By Trop.

Ingen Rapport.

I. Valby Trop.

Ingen Rapport.

I. Østerbro Trop.

Ingen Rapport.

I. Frederiksberg Trop.

Ingen Rapport.

II. Frederiksberg Trop.

5.—12. Tropstur. Tyvejagt. Springøvelse.

19.—12. Tropsmøde paa Teknologisk Institut. Meldings- og Kortøvelser.

27.—12. Divisions-Julemøde.

6.—12. Indsamling til „Ensomme gamles Værn“.

Troppen har lavet Juletræsdynt til Frederiksberg- og Øresundshospitalet.

I. Vesterbro Trop.

12.—12. Troptur. Forskellige Øvelser i Patrulje.

17.—12. Troppen assisterer ved Studenternes Indsamling.

22.—12. Jule-good-turn. Troppen hjælper med Uddeling af Julepakker.

Troppen har assisteret ved en Bazar til Fordel for tyske Børn.

3 Spejdere indmeldt.

Johanne Marie Petersen,
Spejderchef.

STORE KONGENSGADES BOG- OG PAPIRHANDEL

Store Kongensgade 35 Telefon Central 12,576
København K.

Stort Udvalg af Spejderliteratur.

Aggerbecks
JRIS-SÆBES

milde, flødelignende Skum er særlig
velegnet til at rense Porerne, stimulere Hud-
virkomheden, gøre Huden smuk og smidig,
Teinten klar og ren, Hals og Hænder
hvide og bløde.